
PRZYPROWADZENIE (2) *sb n*

o, a oraz *pierwsze e jasne, końcowe e pochylone*.

sg *A* przyprowadzenié (1). \diamond *L* przyprowadzeniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przyprowadzić.

1. *Doprowadzenie kogoś do jakiegoś miejsca [kogo dokąd] (1)* : Długosz y Miechouius ták o tym Hord Tátárskich do Litwy przyprowadzeniu piśzą/ iż Witołd [...] wyprawił lię sam ná Tátary z znacznym wołkiem *StryjKron* 507.

2. *Przyniesienie czegoś; przen [czego skąd] (1)* : Tamże [*w grobie*] motzą Iezusową/ natichmiáft fkrzélióna [*Maryja*]/ ij wielką łodkością napelniona/ ij iakoby ze łnu zbudzona/ przez przyprowadzenijé dułfe iéy z nieba *OpecŻyw* 181v.

Cf **PRZYPROWADZIĆ**

MN